

Generalforsamlinger, og som ikke kunne blive færdige til at komme med dette Tog Kl. 4,⁵³; maa nu altsaa vente Natten over i Aarhus. Der er for Tiden indsendt et Andragende om disse Tog til Generaldirektoratet, og nu vil jeg meget indtrængende bede den højtærede Indenrigsminister om at se med Velvilje paa dette Spørgsmaal og lægge et godt Ord ind for os hos Generaldirektoratet, for at vi saa snart som muligt kunne faa disse Itog til at holde ved de forskellige Holdepladser og Stationer.

Jungersen: Jeg har først et Par lokale Spørgsmaal, jeg gerne vilde omtale med et Par Ord. Først vil jeg takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han saa velvillig har imødekommet det Andragende, der er indkommet fra Hjørring angaaende en Udvidelse af Posthuset og Telegrafstationen. Jeg havde i Fjor Lejlighed til udførlig at komme ind paa Forholdene der oppe, vedrørende Posthuset, og jeg skal ikke gentage det her, men blot henvide dertil. Dog vil jeg gerne have Lov til at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa Perronforholdene ved Hjørring Station. Perronen der er vistnok temmelig smal. Det er saaledes, at naar Togene komme, og Postvognene og Rejsegodsvogne da skulle frem ad Perronen, er det næsten ikke muligt at faa dem frem, og Jærnbanepersonalet har vanskeligt ved at holde Sporet frit, saa at Folk ikke ligefrem tvinges ind paa Sporet. Det kan godt være, at det kan have sine Vanskeligheder at udvide dette Spor, dog tror jeg ikke, det vil være saa grumme mange, skønt jeg jo maa forudsætte, at intet af de Spor, der er, kan undværes, ligesom de maaske heller ikke kunne lægges tættere sammen, end de allerede ere. Det vil imidlertid ikke være saa grumme vanskeligt at lægge et Spor endnu længere mod Syd, hvorved vi ville blive i Stand til at faa Perronen udvidet. Dette vilde jeg gerne henstille til den højtærede Ministers Overvejelse. Endelig vilde jeg gerne sige et Par Ord om en anden bekendt Sag der oppe, nemlig om en Holdeplads ved Sønder-skov mellem Sindal og Hjørring. Der har i mange Aar været ansøgt om at faa en Holdeplads der, men indtil i Forfjor er det ikke lykkedes os at opnaa nogen Udsigt til at faa den. I Forfjor kom der imidlertid et Andragende ind her til Rigsdagen, og da var Finansudvalget, som fik med denne Sag at gøre, meget velvillig stemt over for Spørgsmaalet og syntes, at

de Grunde, der forelagdes til Forsvar for Holdepladsen, vare meget vel overvejede. Man glædede sig der oppe meget ved, at den daværende Trafikminister, som han den Gang hed, tog velvillig mod Sagen. Han erklærede, at han mente, at der virkelig var Grund til at gøre noget der oppe. Man blev saa særdeles veltilfreds med dette Resultat, at man haabede, at der vilde ske noget i en nær Fremtid. Men der er desværre endnu ikke gjort noget den Dag i Dag. De staa endnu uden Holdeplads og vide ikke, om de faa en eller ikke. Der har været gjort forskellige Undersøgelser deroppe, og der er stillet slet ikke saa faa Betingelser til Beboerne for at de overhovedet skulle kunne faa den. Beboerne have anstrengt sig og anstrenge sig til det yderste for at efterkomme disse Krav, men desuagtet er det ikke blevet til noget med Holdepladsen. De have endogsaa indsamlet, saa vidt jeg ved, ca. 1000 Kr. og tilbudt Jærnbaneadministrationen dem til Afholdelse af Omkostninger, som maatte være nødvendige for at faa Holdepladsen. Det værste ved det hele er, at hvis Administrationen overhovedet vil gøre noget, bliver det ikke til en Holdeplads, men til et Billetsalgsted. Men endnu er der ikke kommet nogen af Delene. Jeg skulde derfor gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke paa ny i For-eining med Generaldirektoratet vilde tage denne Sag under Overvejelse. Jeg tror, at han vilde imødekomme et velbegrundet og længe følt Savn ved at efterkomme dette Ønske.

Da jeg forlangte Ordet i Lørdags, var det blandt andet begrundet i den Udtalelse, vi hørte fra den højtærede Krigsminister. Jeg kan ikke nægte, at den rolige og saglige og noget forhaabningsfulde Forhandling, der har været ført her ved 1ste Behandling af Finansloven, ligesom har givet Haab om i Fremtiden at naa noget saavel paa det økonomiske Omraade som paa andre. Men jeg kan ikke nægte, at jeg blev ligesom lidt skuffet, da jeg hørte den højtærede Krigsminister. Forinden jeg gaar over til at omtale den højtærede Krigsministers Udtalelser, vilde jeg dog gerne sige, at jeg blev meget glad ved at høre det ærede Medlem for Frederiksborg (L. Dinesen), skønt hans Stilling til vort Militærvæsen ikke var mig fremmed. Jeg kendte den forud, navnlig fra Udvalgsarbejder i Fjor. Han underskrev nemlig en Betænkning, som Forsvarsudvalget udgav, angaaende Intendanturkorpsets Ordning, og den udtalte omtrent det samme, som det ærede